

Esimese klassi õpilaste muljed koolist

2013. aasta septembri-kuus alustas Kääpa koolis oma kooliteed 13 esimese klassi õpilast: Merit, Oskar, Rasmus, Raul, Germo, Alice, Kaisa, Kenor, Anti, Eliisabet, Liis-Loreen, Janne-Lisette ja Helena. Küsisin lastelt nende koolimuljeid nüüd, kui esimene veerand on lõppemas.

Rasmus: Kool on teistmoodi. Kõik on uus.

Eliisabet: Meil on hea õpetaja. Mulle meeldis aktus. Mulle meeldivad lisaülesanded.

Merit: Nii hea oli kuulata, kui viienda klassi lapsed laulsid aktusel.

Janne-Lisette: Kartsin, et on kummituste kool.

Helena: Minule meeldib kõige rohkem õpetaja.

Oskar: Esimesel päeval hakkas kohe meeldima.

Anti: Mulle meeldib tüdrukutega kulli mängida.

Minu kui klassijuhataja arvates on esimese klassi lapsed väga rõõmsa-meelsed ja lõbusaid olukordi on meil iga päev. Püüan oma muljeid ka teiega jagada. Kahjuks ei suuda kirjepildis edasi anda laste siirust, hääle-tooni ja miimikat.

- Esimene tundidega koolipäev. Esimene tund oli eesti keel. Siis tuli vahe-tund. Lastele meeldis vahe-tund väga. Kui algas teine tund, küsis üks laps: „Õpetaja, kas

vahetunde veel on?“

- Esimeses klassis ei saa lapsed numbrilisi hindeid. Õpetaja annab lapse tööle sõnalise hinnangu. Kui töö on väga hästi tehtud, joonistab õpetaja naeru-näo. Üks laps ütles mulle rõõmsalt: „Mul on juba kaks naerunägu!“ Ja siis küsib tõsiselt: „Aga õpetaja, mis kõige vastikum nägu on?“

Üks laps ütleb mulle: „Ma ei taha mudilaskoori minna. Kui kaua peab seal käima?“ Õpetaja vastab: „Üheksa aastat.“ Laps vaatab mulle tõsiselt otsa ja ütleb: „See on pikk aeg.“

Soovin meile jätkuvalt toredaid koolipäevi, lapse-likku rõõmsameelsust ja siirust ning püsivust ja hoolt aabitsatarkuste omandamisel.

1. kl. õpetaja Anita Kikas

* * *

Isadepäev 3.kl

Minu isa mega lahe,
koos me rallitame vahest.
Ja kui õhtu kätte jõuab,
seljas voodisse mind kannab.
Ragnar

Minu issil pole habet,
aga vahel mängib kabet.
Minu issil palju tahke,
enamjaolt on väga lahke.
Rasmus

Minu isa on kurb,
sest ta kaugel on tööl.
Kuju tulles tal rõõmus on meel
ja minuga nalja ta teeb.
Marit

Intervjuu ajaloo – ja ühiskonnaõpetaja Merike Värsiga

Missugune peaks olema hea õpetaja?

Mul on olnud palju häid õpetajaid. Ehk sellepärast olen suurema osa elust olnud, paralleelselt töötamisele, õpilase rollis. Hea õpetaja on eelkõige väarikas inimene. Ta on tasakaalukas ja enesekindel ning julgeb tunnistada oma vigu, sest keegi meist pole täiuslik. Tema tundi on hea minna, sest lapsed ei karda teda, kuid peavad temast lugu. Hea õpetaja tunneb oma ainet väga hästi ning oskab seda lastele arusaadavalt edasi anda. Tunnis valitseb sõbralik õhkkond ja soov õppida. Hea õpetaja on õiglane, parajalt range, mõistev ja heatahtlik. Loomulikult armastab hea õpetaja lapsi ja oma tööd.

Kumba ainet on raskem õpetada, kas ajalugu või ühiskonnaõpetust?

Läheneksin sellele küsimusele teise nurga alt: mõlemat ainet on huvitav õpetada. Seda enam, et need ained on omavahel väga tihedalt seotud. Tuleb lihtsalt tunda lapsi, keda õpetatakse ning valida nende jaoks parim materjal ning õpetamise viis. Sellepärast ei

saagi õpetaja aastast aastasse ühte moodi õpetada, ühesuguseid kontrolltöid teha, et lapsed on erinevad ja ise ei taha ka tuimalt sama rada tallata. Õpetaja on looja ja tund on tema looming. Kord on ta sellega rahul, kord mitte. Ta teeb antud tunnist oma järelused, sest tahab oma tööd hästi teha.

Kui kaua olete õpetaja olnud?

Õpetajana töötan viieteistkümnendat aastat.

Kas olete rahul meie kooliga?

Kui ei, siis mis võiks teist moodi olla?

Mulle meeldib meie kool väga. Siin on vahvad lapsed, head õpetajad, suurepärased kokad ning koolitöötajad; armas, puhas ning hubane koolimaja. Me tunneme siin kõiki ning hoiame ühte. Vahel tundub ainult, et austust ja lugupidamist kaaslaste suhtes võiks enam olla. Kui järgida 2500 aastat tagasi tegutsenud Hiina õpetlase Konfutsiuse õpetust: „Ära tee teisele seda, mida sa ei taha, et teised sulle teeksid,“ siis on endal ka hea olla.

Iseloomustage Kääpa Põhikooli õpilasi.

Kui ma pärast nelja aasta möödumist kooli tagasi tulín, siis küsiti minult tihti, et kuidas on koolis tagasi olla? Rõõmuga tõdesin, et väga hea. Eelkõige toredate laste tõttu. Üldjuhul on nad õpihimulised, töötavad tunnis kaasa, on valdavalt heatahtlikud ning mõnusa huumorimeelega. Ja kui eksivad (aga eksimine on ju inimlik), siis saavad oma veast aru. Loodan, et see ainult ei näi mulle nii,

vaid selline meie tore Kääpa kooli pere ongi.

Küsitlesid Gaidleen Nedo ja Itirin Kivi 9. klassist

Isadepäev 3.kl

Minu isa hell ja hea
Nalja teeb kui tuju hea.
Tahan olla isa moodi,
Kõike head ma sulle soovi.
Karmen

Minu isa on lõbus ning teeb
nalja
ja vahepeal joob õhtuti kalja.
Hommikul vara läheb ta tööle
ning mobiili riputab vööle.
Angela

Minu isal palju tööd
keerab rooli, vaatab teed.
Pidevalt tal vaja minna
sõitma jälle mööda linna.
Romer

Minu isa tore mees,
tal on maja metsa sees.
Koer ja kass seal valvavad,
isa koju ootavad.
Andri

Isa on mul kõige tragim,
kõigist teistest kõige kallim.
Suureks saades tema moodi,
karjääris uhkelt keeran rooli.
Cristofer

Minu isa on tubli mees.
Mis ta küll garaažis teeb?
Autot muudkui putitab.
Siis jälle traktor jupsib tal.
Hanno

Neljas klass esines Kubija hotellis

Meie käisime 11. oktoobril Kubija hotellis esinemas näidendiga „Varõsõlõ valu, harakalõ haigus, mis lats olgu terve“. Esinesime õppealajuhatajatele, kes olid kokku tulnud üle terve Eesti.

Me pidime päris kaua ootama, millal õppealajuhatajad kohale jõuavad. Lõpuks oli aeg alustada. Meie üllatuseks oli kohale tulnud ka Eesti Televisioon. Siis läks mul põnevus veelgi suuremaks. Tundus, et näidend meeldis publikule väga, sest nad plaksutasid palju ja naersid ka. Kui näidend läbi, saime me kõik suure tahvli šokolaadi. Siis läksime riideid vahetama ja sinna tuli ka reporter televisioonist ning algas intervjuu. Minult küsiti palju

erinevaid küsimusi. Lõpuks sellel nädalal näha sain. hakkasime bussi peale minema ja sõitsime tagasi kooli. See oli kõige parem päev, mida ma

Roos Marleen Sibul

Ettelugemise päev

Teisipäeval, 8. oktoobril käisin Võrus ettelugemise päeval. See toimus Võru raamatukogus, osalejaid oli 20 õpilast. Alguses tõmbasime loosi: mina sain esimeseks lugejaks. Esimesena oli esineda raske. Võitis tüdruk Võru Kreutzwaldi Gümnaasiumist. Oli tore ja huvitav päev.

Kelly-Jete Ilves

Isadepäev 3.kl

Minu isa teeb tööd, teeb päevad, teeb ööd. Isadepäeva ootan ma väga, ja sellel päeval ei tee ma kära.

Markel

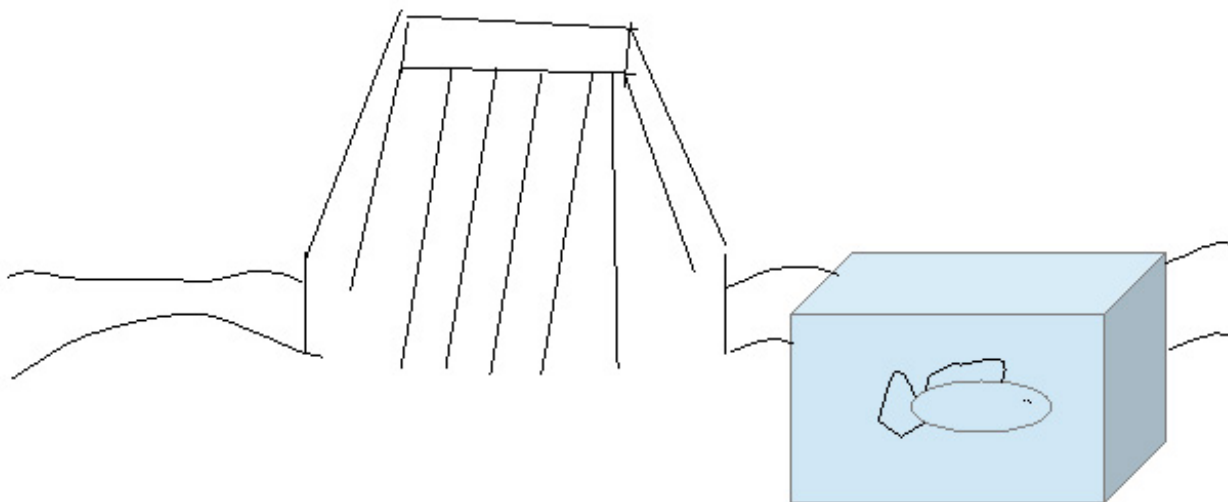
Minu isa tahab arvutis olla ja teeb seal oma tööd. Minuga ta doominod mängib ning koos õhtust sööb.

Urmet

Varsti on käes isadepäev, sinuga olla siis tahan. Koos on meil nii hea, seda kallid issike meeles pea.

Marcus

Päev Võrtsjärve ääres

4. oktoobril käisime koos 6.klassiga Võrtsjärve ääres asuva kalamuuseumiga tutvumas. Me nägime mitmesuguseid kalaliike ning sõitsime parvega. Meile tutvustati kalade elu ja kuidas neid püüda ning ka seda, kui palju seadusi kalastajaid piirab. Selgitati, kuidas ja miks on kalasid vaja ning millised

liigid on kaitse all. Väga armas nägi välja väike kilpkonn, kes muuseumis els. Samuti olid kõik huvitatud koerast nimega Richu, kelle sealsed töötajad leidsid ning nõ endale võtsid. Püüdsime ka kala. Meie klass sai umbes 4 korda vähem kala kui kuues klass. Olime ka muuli peal ja nautisime ülikaunist vaadet,

mis järvele avanes. Korjasime ka kivikesi ja nägime veidi jubedaid kala surnukehi.

Kuigi meil oli väga kahju, et me ei saanud õpetajate päevast osa võtta, oli vaade Eesti keskel asuvale järvele vaimustav.

Lota Vana

Ahhaa keskus

Käisime 2. oktoobril 8.-9. klassiga õppekäigul Tartus, Ahhaa keskus. Külastasime tehnoloogiasaali, näitusesaali ja teadustuba. Igal pool toimus midagi huvitavat.

Tehnoloogiasaalis oli kõige põnevam liftiga sõita maakera sisemusse ja kosmosesse. Huvitav oli näha maakoore kihte, mis olid kõik erinevat värvi. Kosmose teekonnal sõitsime läbi pilvede ja tähistaeva. Saime tutvuda elektriautoga, mis tuleb kunagi meie liiklusesse. Seal olid ka toolid, kus sai julguse proovile panna ja lae alla sõita.

Näitusesaalis külastasime toidunäitust, mis oli väga

põnev. Toiduainete juures oli lüüti, millele vajutades saime teada, kui palju sisaldab toit kaloreid. See õpetas tervislikult toituma. Suurendus- klaasidega prillidega oli võimalik minna läbi tunneli, kus kõik oli ebatavaliselt suur. Teadustoas saime õppida silma ehitust. Silm koosneb läätsest ja võrkkestast. Saime ise opereerida silma ja otsida silmast üles läätse ja vikerkesta.

See päev oli küllaltki mitmekesine ja kogemusterikas. Õppisime palju uut ja põnevat. Ahhaas oli huvitavam kui tavalises koolitunnis.

Birgit Tull

Muuseumis

Käisime 5. klassiga 11. oktoobril Võrumaa muuseumis, kus meile tutvustati vana aja elu. Vanimad meelde jäävad leiud olid mammuti võha ja ürgveise sarved. Saime teada, et inimeste esimesed paiksed elukohad asusid reeglina veekogude lähedal. Jahipidamise kõrval tegeldi kalapüügi ja korilusega. Esimesed elamad olid püstkojad. Neid kaeti loomanahkade ja samblaga. Uurisime, milliseid tööriistu kasutasid tol ajal inimesed. Need olid kivist kirved, harpuunid ja odad. Meestele meeldis ennast ehitada. Hiljem, kui inimesed õppisid ehitama kindlustatud eluasemeid,

asusid need tavaliselt proovida villase lõnga tegemist päev, sest saime palju uusi kõrgematel küngastel. Vaatamine ning valmistada savist ja asju teada. mise ja kuulamise kõrval saime teokarpidest ehteid. Oli tore **Trevor Kinna**

Õppepraktika Paderbornis

6.oktoobri öösel läksime mina, Maarja-Liis ja Reio, õpetaja Aiki ning direktor Igmar Saksa maale ühte väiksesse linnakesse Paderborni. Öösel alustasime sõitu kooli juurest poole 1 ajal. Riia lennujaama jõudes oli meil veel natuke aega niisama olla, kuni saime oma kohvleid hakata ära andma. Kui lennukiga Frankfurti jõudsime, tuli meil veel nelja rongiga Paderborni sõita. Paderborni rongijaama tulid meile vastu juba perekonnad, kelle juures me nädal aega „elasime“. Pühapäeval saime puhata, perega tutvuda ja esmaspäeval läksime tööle. Mina ja Maarja-Liis töötasime Ibise hotellis ja Reio töötas Benteleri autotehases.

Esimesed kaks päeva tööl olid lihtsad: töötasime siis köögis, kolmas päev oli vist kõige raskem seal. Viimasel päeval tööl sai aga meil palju nalja: viimase asjana pidime linu, padjapüüre, tekikotte ja käterätte ära panema töötajate ruumi igale korrusele, (neid oli 3) seda tehes sai palju naerda, sest need asjad olid hunnikutena väga rasked ja vahepeal pidi noid kõrgele riulile panema ning siis tuli lihtsalt naer peale, kui nägin Mannut seal askeldamas või kui ise toimetasin seal.

Laupäeva hommikul aga asusime kodu poole tee. Seekord kui Frankfurti jõudsime, siis käisime linna peal ka. Väljas oli tollel hetkel

kuskil 10kraadi ja vihma ka sadas, aga meie, targad, ostsime endale sealt jäätist.

Jäätis maitses väga hästi, kuid kui lõpuks jäätis söödud sai, olid näpud täiesti jäätunud.

Peale mõningat linna peal käiku tuli tagasi suurde rongijaama sõita ja sealt ühe rongiga lennujaama - kuskil 10 minuti tee rongiga.

Lennujaamas pidime alguses üldse õiget kohta otsima, kust saada oma suuri kohvleid jälle ära anda. Kui need olid antud,

tuli läbida veel turvakontroll, pärast kontrolli käisime ka poes. Kui poes ka käidud oli, siis pidime lennujaama teise otsa kõndima, et saada sinna, kust lennuki peale saab.

Ülipikk maa oli sinna lihtsalt, aga nii kui sinna jõudsime, siis saime kohe lennuki peale ka.

Lennukisõit kestis kuskil üle

kahe tunni. Istusin lennukis akna all, nii minnes kui ka tulles, mulle väga meeldis see vaade, mis sealt õhku tõustes ja maandudes avanes. Üldiselt oli üldse mõnus sõita lennukiga.

Kui Riiga jõudsime ja oma kohvid kätte saime, siis asusime kohe autoga Kääpa poole tee. Kuskil natuke peale kella 3 öösel olime Kääpa kooli bussijaamas, kus olid meil vastas vanemad.

Reis oli vahva ja perekond, kelle juures „elasin“ selle nädalakese, oli ka vahva, täitsa kahju oli sealt ära tulla. Ootan juba kevadet, sest siis tulevad sakslased meile külla!

Stella Ploom

